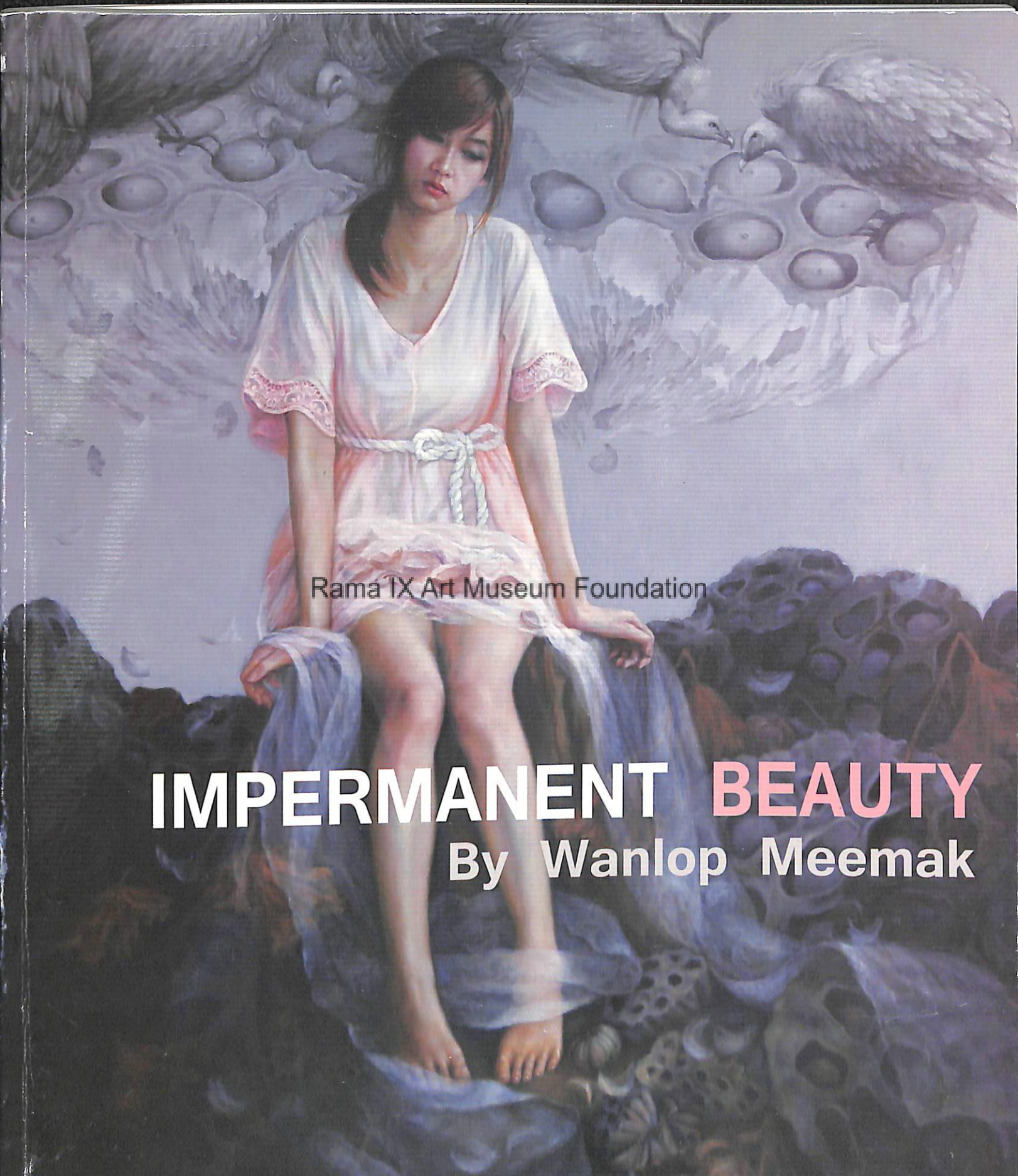

A painting of a woman with dark hair and bangs, wearing a short-sleeved pink dress with a white lace collar and a white rope belt. She is standing in a pond, holding a long, flowing blue fabric that drapes around her legs. In the background, there are several white swans and large, dark lotus flowers. The overall tone is soft and ethereal.

Rama IX Art Museum Foundation

IMPERMANENT BEAUTY

By Wanlop Meemak

IMPERMANENT BEAUTY

เวลาของดอกไม้

By Wanlop Meemak

30 May - 16 June 2014

At ChamChuri Art Gallery

Rama IX Art Museum Foundation

ศาสตราจารย์ คิลาปี วีระศรี

Corrado Feroci

Impermanent Beauty ความ(ไม่)งามของดอกไม้

บุษราพร ทองชัย

ไม่มีดอกไม้ชนิดใดในโลกนี้ที่บานสะพรั่งตลอดเวลา หากเมื่อเทียบกับอายุคนแล้ว ช่วงเวลาที่ดอกไม้งาม และเจริญเติบโตเบ่งบานอย่างเต็มที่นั้นสั้นกว่าอายุขัยของมนุษย์นักต่อนัก อย่างไรก็ตาม แม้ในทางกายภาพดอกไม้จะเป็นผลผลิตอันสมบูรณ์ของพืชประเภทหนึ่ง(พืชดอก) ที่งอกงามอยู่เพียงในช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่ความงามของดอกไม้บานที่ดึงดูดตาดึงดูดใจทั้งต่อสัตว์และมนุษย์นี้กลับตราตรึงและถูกทำให้เป็นอมตะอยู่ในงานศิลปะชิ้นเอก บทประพันธ์ งานออกแบบ หรือแม้แต่การอุปมาอุปไมยวงจรชีวิตของดอกไม้เข้ากับปรัชญาทางศาสนา หรือการเปรียบเทียบความงามของดอกไม้บานแรกแย้มว่าเป็นเช่นดังคนหนุ่มสาวที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์อย่างเต็มตัว (โดยเฉพาะผู้หญิง) เช่น ในผลงานประติมากรรมชิ้นเอกของแสง สงฆ์มั่งมีที่ชื่อ ‘แรกแย้ม’ หรือการเปรียบเทียบดอกไม้บานนี้ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้เรียกแทนคนหนุ่มสาวในบทเพลง ‘ดอกไม้จะบาน’ ของจิระนันท์ พิตรปรีชา หรือการนำคำว่า Flower มาใช้เรียกชื่อแทนกลุ่มคนหนุ่มสาวในยุคทศวรรษที่ 60 ว่า ‘Flower Children’ หรือ ‘บุปผาตรุณ’ และ ‘Flower People’ หรือ ‘บุปผาชน’ ที่มีก็จะปรากฏตัวพร้อม ๆ กับดอกไม้ ทั้งการประดับตกแต่งร่างกาย ด้วยดอกไม้หรือการแจกดอกไม้ให้กับผู้คนเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนความหมายเกี่ยวกับความรักและสันติภาพในช่วงเวลาที่โลกกำลังถูกปกคลุมไปด้วยควันไฟแห่งสงคราม เป็นต้น

นิทรรศการจิตรกรรม “Impermanent Beauty - เวลาของดอกไม้” โดยวรรณลพ มีมาก ในครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน มันปรากฏให้เห็นชื่อนิทรรศการซึ่งดูเหมือนจะมีความหมายอันเกี่ยวเนื่องกับดอกไม้ในแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งและยิ่งต่อเมื่อพิจารณาต่อไปอีกถึงความหมายของคำว่า ‘Impermanent’ ที่ปรากฏในชื่อภาษาอังกฤษซึ่งหมายถึงความไม่มั่นคง, ความไม่จีรังยั่งยืนด้วยแล้วนั้น ก็ยังทำให้เข้าใจได้ว่า ศิลปินเจตนาที่จะเชื่อมโยงความหมายของคำเหล่านี้เข้าด้วยกันเพื่อที่จะพูดถึงความงามของอะไรบางอย่างซึ่งดำรงอยู่ภายในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ก่อนที่ดูเหมือนว่ามันจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง กลายสภาพไปสู่การเป็นอะไรสักอย่างในภายหลัง

การเปลี่ยนแปลง หรือความไม่จีรังของอะไรสักอย่างที่ว่านี้คืออะไร ‘ความงาม’ ‘ดอกไม้’ หรือ ‘หญิงสาว’? ประการหลังแม้จะไม่ได้ถูกเอ่ยถึงในชื่อนิทรรศการ ทว่าพวกเขากลับปรากฏตัวอย่างเด่นชัดในงานพร้อมด้วยเรือนร่างสดสะพรั่งราวกับเป็นนางเอกคนสำคัญของงาน ในขณะที่ภาพของดอกไม้ที่เราคาดหวังจะเห็นดังปรากฏในชื่อนิทรรศการกลับกลายเป็นเพียงเศษซากของฝักบัวที่เหี่ยวเหารวันย่อยสลายแทน เมื่อฝักบัวที่ตายแล้วหาใช้สิ่งซึ่งเรียกว่าดอกไม้ ก็คงไม่มีอะไรอื่นนอกเสียจากภาพของหญิงสาวแรกรุ่งซึ่งบานโดดเด่นอยู่กลางผืนผ้าใบ และถ้าหากหญิงสาวคือดอกไม้ ‘เวลาของดอกไม้’ ในที่นี้ น่าจะหมายถึงช่วงเวลาของพวกเขา (พวกเขา) เบ่งบานชูช่อเปล่งสีสันสดใสอย่างเต็มที่ ทว่าแก่นสารของงานชุดนี้ไม่ได้ต้องการพูดถึงความงามที่น่ารื่นรมย์ของดอกไม้หรือหญิงสาวเพียงเท่านั้น หากความงามของหญิงสาวซึ่งถูกอุปมาอุปไมยว่าเป็นเช่นเดียวกับดอกไม้ในที่นี้ยังได้ถูกเน้นย้ำและทำให้เกี่ยวพันกับ ‘เวลา’ และ รวมถึง ‘ความไม่จีรังยั่งยืน’ (Impermanent) ซึ่งเข้ามาเปลี่ยนรูปร่าง และดูเหมือนว่ากำลังจะพรากความน่ารื่นรมย์ของทั้งสองสิ่งนี้ไปจากผู้ที่ยินยอมชมชอมมัน

ความหลงใหลในเรือนร่างของหญิงสาวภายใต้เครื่องแต่งกายบางเบาปรากฏให้เห็นอีกครั้งในนิทรรศการครั้งนี้ หลังจากที่เคยปรากฏมาแล้วในนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเขาในชื่อ “Desire” (ภาพสตรีปรากฏกายซ้อนทับกันในชุดเจ้าสาวสีขาวนวลภายใต้ฉากหลังดำมืด ดอกไม้และใบหน้าของศิลปิน) ซึ่งต่อมากลายเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของเขา กระทั่งสืบเนื่องมาจนถึงนิทรรศการในครั้งนี้ ทว่าองค์ประกอบของภาพโดยรวมนั้นเรียบง่ายและไม่สลับซับซ้อนขมุกขมัวเท่ากับผลงานในชุดก่อนหน้านี้ ทั้งหญิงสาวซึ่งถูกเลือกจากนางแบบจริง อีกทั้งฉากฝักบัวแก่ๆที่ปรากฏตัวร่วมอยู่ภายในภาพต่างก็ล้วนถูกจัดวางให้ดูคล้ายกับว่าเป็นหุ่นนิ่งที่เผชิญหน้าอยู่ภายในห้องทำงานที่เจียบงั้นของศิลปิน เมื่อผู้เขียนมีโอกาสได้เห็นกระบวนการทำงานในบางช่วงตอนของศิลปิน โดยเฉพาะขั้นตอนของการสร้างภาพร่างโดยการจัดวางท่าทางของแบบเพื่อถ่ายทอดแนวคิดและอารมณ์ความรู้สึกเฉพาะตัวบางอย่างของเขา ก็ยังทำให้เข้าใจได้ชัดเจนว่า ความงดงาม และไร้เดียงสาของหญิงสาวแรกรุ่งที่ถูกคัดเลือกมาเป็นแบบในงานจิตรกรรมของวรรณลพนั้น เป็นเช่นเดียวกับดอกไม้ที่ในบางมุมพวกเขาก็ดูคล้ายจะเปราะบาง อ่อนต่อโลก ขณะที่ภายใต้ความเหนียวอาย หรือท่าทีในบางมุมบางอิริยาบถของพวกเขาพวกเขาก็กลับดูคล้ายกับลวดลายสีสันของดอกไม้ที่แม้จะดูล่อตาล่อใจแต่ก็แฝงซ่อนไปด้วยพิษภัยอย่างที่เราๆ ก็อาจคาดไม่ถึง

ความนิยมเขียนภาพหญิงสาวในกลุ่มจิตรกร(ชาย) นั้นยังคงปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่องในประวัติ ศาสตร์งานจิตรกรรมของมวลมนุษยชาติ แม้เวลาจะล่วงเลยผ่านมานับร้อยนับพันปี และโดยเฉพาะในงานจิตรกรรมบางยุคบางสมัยที่ศิลปินเขียนมันขึ้นจากการเผชิญหน้าระหว่างตัวเขากับนางแบบจริงทั้งในลักษณะของภาพใบหน้า ภาพครึ่งตัว เต็มตัว หรือแม้กระทั่งภาพเปลือยของสตรีซึ่งสะท้อนให้เห็นมุมมอง อันหลากหลายของศิลปินชายที่มีต่อผู้หญิงในสำนักแห่งการรับรู้ของพวกเขา ทั้งอำนาจที่มีต่อการควบคุม จัดวางแบบให้ดูราวกับเป็นวัตถุหนึ่ง ความชื่นชมต่อสรีระเรียวร่าง ความปรารถนาทางเพศ การยกย่อง และเคารพพวกเธอในฐานะเพศแม่ หรือแม้แต่การหยิบยกโยงใยความน่าหลงใหล ความงามหรือความ เสี้ยมสะละของพวกเธอเข้ากับแนวคิดหรือปรัชญาทางศาสนาในงานจิตรกรรมยุคโบราณ เช่น ภาพของพระแม่กับพระบุตรในคริสต์ศาสนา หรือการปรากฏตัวของลูกสาวพระยามารทั้งสามซึ่งเปลื้องผ้าเปลือยกายด้วยกลวิธีทางกามารมณ์ลวงล่อพระพุทธรเจ้าให้ตกอยู่ในอำนาจของพระยามารอันหมายถึง กิเลส หรือความอยากได้ไร้ที่สิ้นสุด ความใคร่กำหนด และความอิจฉาริษยา

การปรากฏตัวของสตรีเพศในแง่นี้ จึงไม่ได้มีความหมายในเชิงบวกเสมอไป เช่นเดียวกับในงานจิตรกรรมของวรรณลพ แม้พวกเธอเหล่านั้นจะไม่ได้ถูกทำให้ดูน่ารังเกียจในภาพวาด (ในทางตรงกันข้าม อาจดูงดงามอย่างอุดมคติเสียด้วยซ้ำ) ประกอบกับความรู้สึกซึ่งพวกเธอมีต่อตนเองเมื่อต้องถูก ‘เลือก’ ให้กลายเป็นแบบซึ่งอาจเต็มไปด้วยความหลงใหลได้ปลื้ม และความสำคัญต่อความงามในตนเองจะทำให้พวกเธอทั้งภายนอกและภายในงานจิตรกรรมดูเหมือนเป็นสิ่งสมบูรณ์พร้อมก็ตาม ทว่า สิ่งที่ศิลปิน หรือ วรรณลพมองพวกเธอและกำลังพยายามสื่อสารในนิทรรศการ Impermanent Beauty หรือ ความงามของดอกไม้กลับเป็นอะไรที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับภาพที่พวกเธอมีต่อตนเอง หรือภาพที่คนทั่วไปมีต่อพวกเธอ ชากผักบัวแก่ที่กลายสภาพจากดอกบัวอ่อนเยาว์อาจพอส่งสารบอกอะไรเราได้บ้างเกี่ยวกับสิ่งที่เวลาได้พรากออกไป ขณะที่ในอีกด้านหนึ่งวรรณลพก็เลือกที่จะคงสภาพความงามของหญิงสาวเหล่านั้น เอาไว้ด้วยความสามารถทางจิตรกรรมของเขาว่าวกับต้องการจะเก็บรักษาภาพหรือช่วงเวลาที่เป็นกันอย่างถึงที่สุดของดอกไม้เอาไว้เช่นนั้น การพิจารณาความไม่จีรังยั่งยืนของสิ่งต่าง ๆ รวมถึงร่างกายมนุษย์ ในที่นี้ ใช่หรือไม่ว่าอาจไม่จำเป็นต้องอาศัยความน่าเกลียดน่ากลัวเป็นเครื่องมือเสมอไป แต่การเปิดตาเพ่งพินิจพิจารณา เผชิญหน้ากับสิ่งอันเป็นความงาม เป็นเครื่องล่อตาล่อใจนั้นอย่างมีสติก็อาจทำให้เรา ตระหนักถึงความเป็นเช่นนั้นของมันได้เช่นเดียวกัน และนั่นคือสิ่งที่วรรณลพต้องการแต่ก็อาจเพียงพอที่จะทำให้เรารู้เท่าทัน และไม่ตกเป็นเหยื่อของดอกไม้เหล่านั้น แม้ว่าพวกมันจะมีสีสันงดงามเพียงใดก็ตาม

Impermanent Beauty

There aren't any kinds of flower which eternally bloom in the world. The period of their blooming is much shorter than the human's age. Although the flower is physically the perfect indicator of plant for a short time, but the beauty of blooming flower impressively attracts both animal and human so it often appears in the masterpiece of art, prose and poetry, design, and even in the metaphor of its life cycle as the philosophy of religion. Moreover some refer to the blooming flower as a pubescence especially for a female for instance the sculpture masterpiece of Sawang Songmangmee named "Puberty", the comparison of blooming flowers as the teenagers in a song "The flower will bloom" of Chiranan Pitpreecha, and the wording "Flower" used for a group of teenagers in "Flower Children" from the 60's "Flower People". Similarly, flower distributing is considered like love and peace in the war time.

"Impermanent Beauty"- Time of Flower by Wanlop Meemak, a painting exhibition, is also shown the continuity of a meaning of flower in a different aspect by considering the title of this exhibition and the meaning of the word "impermanent". It can be assumed that the artist intends to link the meaning of words for referring to some short time beauties which will transform afterward.

What are these changes among beauty, flower, or young girls in his painting? Although the young girls are not involved in the title of this exhibition, but they distinctively appear. On the other hand, the expectation of the flower images is diminished like a dry lotus peduncle according to the title of the exhibition.

We don't call a dead lotus peduncle as a flower so there is only an image of a young girl on the canvas. If a young girl is as a flower, this time is a blooming time. Nevertheless the main concept of this collection is not only presented about the beauty of a flower or a young girl, but the beauty of a young girl is the metaphor of a flower. At the same time, it is the emphasis of "time" and "impermanence" of biological body.

This exhibition is the second time of this artist after his first collection named "Desire" that focuses on the gently female costume. His first image was presented a soft white bridal gown in the black background, flowers, and an artist's face. It subsequently becomes his identity. In this exhibition, the composition of an image is simpler and brighter than the last collection. The young girl in the image was selected among the professional models posed with the old lotus peduncles in the artist's silent room. When I had a chance to see the process of his work especially the process of sketching for expressing his concept and specific emotion, it can be clearly understood that the beauty and the innocence of the young girl is like the flower. She is sometimes naïve and shy at the same time she is attractive but harmful like the flower.

Since the history of human's painting, the painting of a young girl is continuously popular among the male artists. Specially, artists painted by using the technique of face-to-face with the model in the different aspects such as an a portrait, a half body, a full body, and nudity in some period of painting. This reflects the diverse and the perception of male artists to women. It may show the power of control by disposing a model like a thing, appreciating the beauty of body, the sexual desire, the admiration, and the respect as a mother. Moreover, some artists relate to the ravishing, the beauty, and the sacrifice with the concept or the philosophy of religion in the ancient painting period for example an image of the Mother Mary with the Son in the Christianity, the presence of a naked daughter of the Three Demons for seducing the Lord Buddha. The Three Demons represents lust, passion, and envy.

The presence of female is not always positive. Like this collection of Wanlop, the girl is not presented unpleasant in the image and she is proud to be selected to complete it by her beauty, whereas artists and Wanlop define her and express in the exhibition the opposition.

The corpse of lotus peduncle is the transformation of the young lotus. The thing changes when the time passes. Wanlop tries to maintain the beauty of the young girl by his painting competence as same as conserving the beauty of the blooming flower. Considering about the impermanence of things or body is not always referring to the ugliness or horror, but contemplating from the beauty may realize to the reality so that no one becomes the victim of the beauty of flower.

แนวความคิด

หญิงสาวคือเพศ ที่ปรุงแต่งร่างกายภายนอกเพื่อให้เกิดความงดงามอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เป็นสัญลักษณ์ของความงาม ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงเวลาของการหลงรูปกาย โดยมีเพียงเปลือกภายนอกกลางตาห่อหุ้มสิ่งที่น่าหมั่น ที่อยู่ภายในเท่านั้นเมื่อถึงเวลา ร่างกายก็จะเสื่อมสลายร่วงโรย เหี่ยวแห้ง ไม่ต่างอะไรกับ ความงดงามของ ดอกไม้ที่รอเวลาความเหี่ยวเฉา ไร้ซึ่งกลิ่นหอมยั่วยวน เฉกเช่น หญิงสาวที่หมดเสน่ห์เหลือเพียงแต่ลัทธิธรรมของสังขารเท่านั้น

Concept

Women are those who seek to flavor their own bodies for the infinite beauty. Women, especially the young ones, symbolize the magnificence of such femininity seeing that are they extremely fond of their bodies. However, beauty does not last. It only is a cover of those that rotten inside our bodies which resembling all other matters that when the time comes, wither all the freshness and attractiveness. What remains is only the truth of "nothing last forever".

วรรณลพ มีมาก

Rama IX Art Museum Foundation

Work of Painting

By Wanlop Meemak

Body no.21 150x180 cm oil on canvas 2012

Rama IX Art Museum Foundation

Body no.22 150x180 cm oil on canvas 2014

Body no.20 150x190 cm oil on canvas 2012

Rama IX Art Museum Foundation

Body no.23 150x180 cm oil on canvas 2014

Body no.19 150x180 cm oil on canvas 2012

Rama IX Art Museum Foundation

Body no.2 140x170 cm oil on canvas 2011

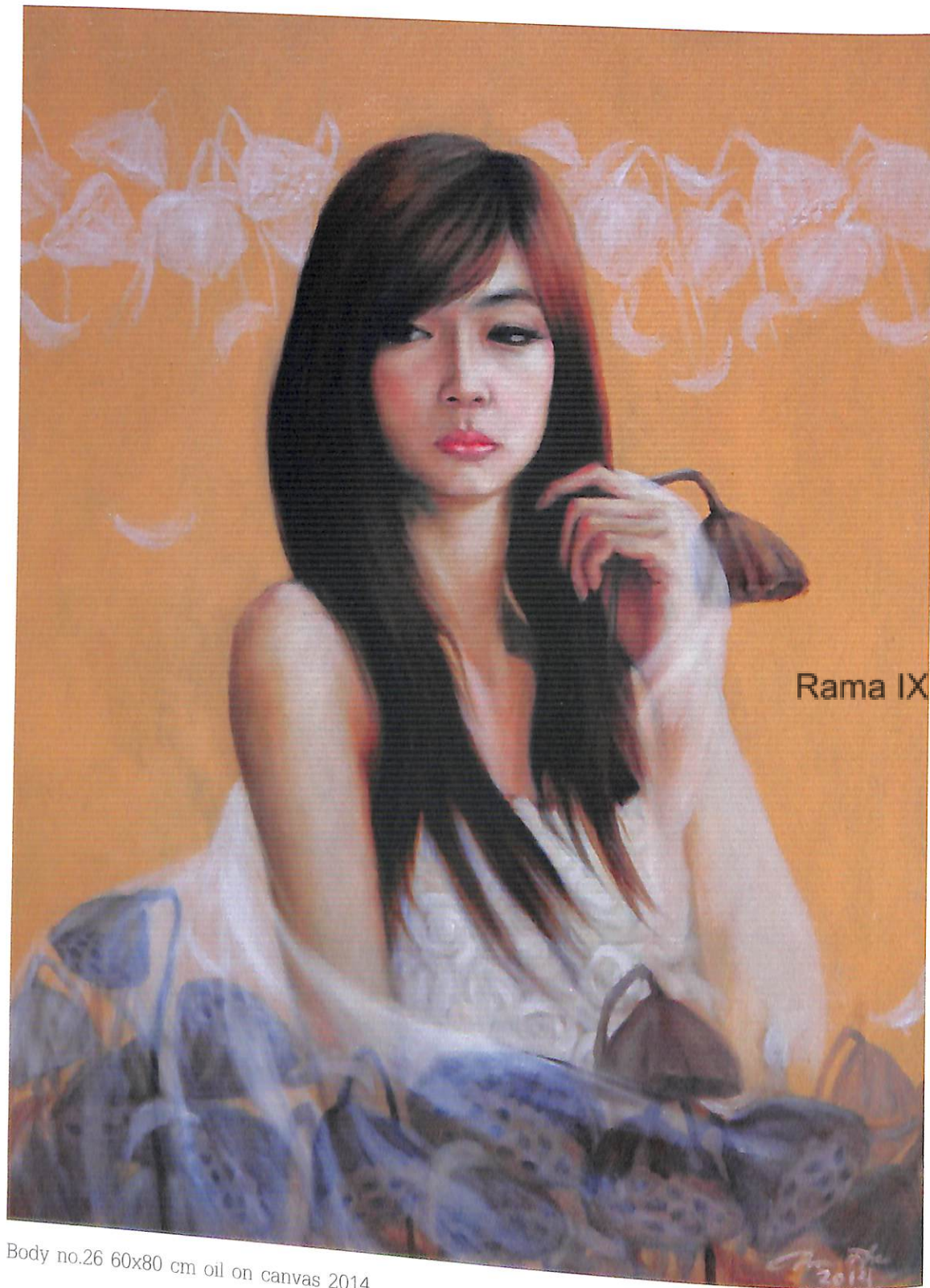

Body no.24 140x170 cm oil on canvas 2014

Rama IX Art Museum Foundation

Body no.25 140x170 cm oil on canvas 2014

Body no.26 60x80 cm oil on canvas 2014

Rama IX Art Museum Foundation

Body no.27 60x80 cm oil on canvas 2014